

РЕШЕНИЕ

№ 558

гр. София, 16.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 131-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ВЕСЕЛИНА ИВ. НЯГОЛОВА

при участието на секретаря МАЯ Г. КАРГОВА
като разгледа докладваното от ВЕСЕЛИНА ИВ. НЯГОЛОВА
Административно наказателно дело № 20211110213231 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

С наказателно постановление (НП) № НП-3 от 26.08.2021 година изпълнителният директор на Агенцията за качество на социалните услуги е наложил на Р. ДР. К., с ЕГН ***** наказание глоба в размер на 5000/пет хиляда/лева на осн. чл.166 от ЗСУ за извършено нарушение на чл.31, ал.1 и ал.2 ЗСУ.

Недоволен от издаденото наказателното постановление е останало санкционираното лице, което в срочно подадена жалба го атакува с искане за отмяна. В жалбата най-напред се излагат доводи за неправилно определяне на субекта на нарушението, като с изтъква, че както Удостоверение за регистрация № 953-01/17.01.2011г. на социална услуга е издадено на ЕТ "Р.К." с ЕИК *****, така и заповедта за прекратяване на регистрацията има същия адресат, а най-сетне договорите за предоставяне на услугата са сключвани от едноличния търговец, поради което и именно той, а не физическото лице, е задълженото лице. Изтъква се, че жалбоподателката Р.К. е действала от името и за сметка на юридическо лице- едноличен търговец, поради което неправилно ѝ е била наложена глоба в лично качество, вместо имуществена санкция на търговеца. Наред с това се сочи, че макар да е определил санкция в максималния предвиден за ФЛ, размер, а именно 5000 лева, наказващият орган не е изложил каквито и да е съображения за това. На следващо място се излагат аргументи за неправилно установена фактическа обстановка, като се твърди, че неправилно наказващият орган е приел, че Р.К. няма регистрация в Търговския регистър, за което е санкционирал същата, като отново се изтъква, че услугата е предоставяна от едноличния търговец, надлежно регистриран в ТР, както и за допуснати процесуални нарушения- непосочване на датата на нарушението, както и допуснати при осъществяване на проверката нарушения, а именно липса на представител на РЗИ. В заключение се излагат доводи за значението на предоставяната социална услуга, като се изтъква, че контролната администрация следва да даде предписания по реда на чл.34, ал.1, т.1 ЗСП преди да пристъпи към санкциониране на лицето предоставящо същата.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призована се явява лично и с процесуалния си представител- адвокат И., която моли за отмяна на наказателното постановление по съображенията изложени в жалбата, а в допълнение към същите се позовава на въведения с ПРЗ на ЗСУ срок за пререгистрация на субектите "лицензирани" по стария закон, който не е изтекъл към момента на проверката. Претендира присъждане на разноски, съобразно представен списък.

В съдебно заседание въззиваемата страна- редовно призована, се представлява от юрисконсулт Г., която моли за потвърждаване на наказателното постановление, като изтъква, че АУАН и НП са надлежно съставени при спазване изискванията на ЗСУ и ЗАНН, от лица със съответните правомощия, като изрично акцентира, че в същите се съдържа дата, на която нарушението е извършено и констатирано. На следващо място се излагат доводи в подкрепа на материалната законосъобразност на атакуваното наказателно постановление, като представителят на наказващия орган изрично се спира върху обстоятелството, че предоставеният с ПРЗ на ЗСУ гратисен период се отнася само лицата с валидна регистрация, а тази на ЕТ "Р.К." е била прекратена със Заповед на изпълнителния директор на АСП, влязла в сила още на 28.02.2018г., предвид, на което към датата на проверката същата е предоставяла социална услуга- "резидентна грижа" без лиценз, с което именно е осъществено нарушението на чл.31, ал.1 и ал.2 ЗСУ. В противовес на изложените в жалбата възражения се сочи, че правилно е определен субекта на нарушението, както и размера на глобата, като е взето предвид, че се предоставя социална услуга на повече от десет лица, както и се изтъква, че съгласно изричната разпоредба на чл.114 ЗСУ, органите на АКСУ извършват и самостоятелни проверки. Претендира присъждане на юрисконсулско възнаграждение.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, доводите на жалбоподателя и извърши служебна проверка на развитието на административнонаказателното производство, намира за установено следното:

Жалбоподателят Р. ДР. К., с ЕГН *****, с постоянен адрес –гр.София, кв. *****, ул. "*****" № 24.

Жалбоподателят Р.К. имала регистрация като едноличен търговец по смисъла на чл.56 от ТЗ, с ЕИК *****, като в това й качество при действието на отменената нормативна уредба била регистрирана в Агенцията за социално подпомагане за предоставяне на социални услуги- "дом за стари хора", за което било издадено Удостоверение за регистрация № 953-01 от 17.11.2011г. Със Заповед № РД1-501/28.12.2017г. на директора на АСП обаче регистрацията била прекратена считано от 28.02.2018г. видно от отбелязването в публичния Регистър на доставчиците на социални услуги.

На 02.08.2021г. от страна на служители на Агенцията за качеството на социалните услуги, включително свидетелят Н.И.- главен инспектор, била извършената проверка в дом за стари хора, находящ се на адрес гр. София, кв.*****, ул. "*****" № 24, стопанисван от жалбоподателя К.. В хода на същата било установено, че в дома в пет стаи пребивават общо петнадесет жени в надтрудоспособна възраст, като били представени договори за предоставяне на социални услуги за всяка от тях, сключени в периода 2014г.-2020г. и действащи и към момента на проверката. Страна по договорите в качеството на изпълнител, респективно доставчик на социалната услуга била жалбоподателката Р. ДР. К..

В хода на проверката жалбоподателката не представила лиценз за предоставяне на социални услуги на територията на Република България, издаден от изпълнителния директор на Агенцията за социално подпомагане.

В тази връзка с АУАН 3/02.08.2021г. съставен от Н.И. главен инспектор в АКСУ, на Р. ДР. К. било повдигнато административно-наказателно обвинение за това, че предоставя социална услуга "резидентна грижа" за целева група "възрастни хора в надтрудоспособна възраст" без издаден лиценз от изпълнителния директор на АКСУ, квалифицирано от

актосъставителя като нарушение на чл.31, ал.1 и ал.2 от ЗСУ.

Актът бил съставен на място с участието на нарушителя и двама свидетели, надлежно предявен и връчен.

Въз основа на акта било издадено процесното наказателно постановление (НП) № НП-3 от 26.08.2021 година, с което изпълнителният директор на Агенцията за качество на социалните услуги е наложил на Р. ДР. К., с ЕГН ***** наказание глоба в размер на 5000 /пет хиляда/лева на осн. чл.166 от ЗСУ за извършено нарушение на чл.31, ал.1 и ал.2 ЗСУ.

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за установена въз основа на показанията на свидетеля Н.И., както и на приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства - АУАН № 3/02.08.2021 година, Наказателно постановление (НП) № 3 от 26.08.2021 година, Протокол от извършена проверка, Удостоверение за регистрация № 953-01 от 17.01.2011г, справка от публичния Регистър на доставчиците на социални услуги, Договор за социални услуги-15 броя, както и останалите писмени доказателства приложени по делото.

Съдът кредитира в пълна степен, показанията на свидетеля Н.И., която е извършила процесната проверка и е съставила АУАН срещу жалбоподателя, като от разказа на същата се установява обхвата на проверката и установените в рамките на същата обстоятелства.

Показанията на свидетеля са последователни, логични и информативни, като съдът не намери основания за съмнение в същите. Наред с това гласните доказателства в пълна степен кореспондират с приетите по делото писмени доказателства. Последните, приобщени по реда на чл.283 НПК, съдът кредитира напълно, като те по несъмнен начин установяват факти, включени в предмета на доказване по делото, като са логични, последователни, съответни и не се опровергават при преценката им, както по отделно, така и в тяхната съвкупност. При това и като отчете, че доказателствените източници са еднопосочни, както и предвид обстоятелството, че отсъства спор по фактите, относно самото деяние, и по аргумент от чл.305, ал.3, изр.2 НПК, съдът намери, че не дължи обсъждането на всеки от доказателствените източници поотделно. Следва единствено да се отбележи, че от събраните доказателства по безпротиворечив начин се установява фактическата обстановка, така както е възприета от съда.

Възприетата за несъмнена фактическа обстановка налага следните изводи от правна страна:

Жалбата се явява процесуално допустима - същата изхожда от легитимирано лице, депозирана е в предвидения от закона преклузивен срок, и срещу акт, подлежащ на обжалване, като разгледана по същество се явява неоснователна в искането за отмяна на наказателното постановление по изложените по-долу съображения.

Административнонаказателното производство е образувано и срещу нарушителя е повдигнато административнонаказателно обвинение въз основа на АУАН № 3/02.08.2021 година, който е съставен от компетентен орган- главен инспектор в Агенцията за качество на социалните услуги, в рамките на материалната и териториална му компетентност, съгласно чл.171, ал.1 ЗСУ. Актът е съставен при спазване изискванията на чл.40 и чл.43 ЗАНН, като това е станало с участието на нарушителя К., като при съставянето на акта са присъствали двама свидетели, един, от които, а именно Ива Саевска- свидетел очевидец и на самото нарушение, видно от протокола за извършената проверка.

На следващо място АУАН е съставен в рамките на установените в чл.34, ал.1 ЗАНН срокове, като същият е съставен на датата на установяване на нарушението т.е. в рамките на тримесечния срок, и при продължаващото му осъществяване, т.е. в рамките на една година от извършването. По форма и съдържание АУАН отговаря на изискванията на чл.42 ЗАНН, като съдържа всички предвидени в разпоредбата реквизити, включително описание на

нарушението и ясно дефиниране на нарушената законова разпоредба. На следващо място в акта е изрично посочена датата на проверката, при която именно е установен факта на извършването и към момента на осъществяването ѝ нарушение, предвид, на което съдът намира, че не е налице пропуск последното да се дефинира по време. В този смисъл липсва каквато и да е неяснота в АУАН или в издаденото въз основа на него НП, която да води до невъзможност на санкционираното лице да разбере за какво точно е ангажирана административнонаказателната му отговорност. С оглед на това не е допуснато нарушение на процесуалния закон, още по-малко съществено такова, което да е довело до ограничаване на правата на наказаното лице.

Въз основа на обсъдения акт за установяване на административно нарушение е издадено обжалваното НП, което е издадено от териториално и материално компетентен орган, съгласно чл. 127, ал.2 ЗСУ, а именно изпълнителния директор на АКСУ, като същото е издадено в рамките на срока по чл.34, ал.3 ЗАНН и при спазване на изискванията на чл.57, ал.1 ЗАНН, като изложените по-горе съображения във връзка със съдържанието на АУАН намират приложение в пълна степен.

Тук е мястото да се посочи, че органите на Агенцията за качеството на социалните услуги разполагат с правомощия по извършване на самостоятелни проверки на доставчиците на социални услуги, като от една страна видно от чл.114, т.2 ЗСУ в правомощията на АКСУ се включва извършването на "проверки за съответствието с изискванията на този закон и нормативните актове, приети в изпълнение на този закон, на дейността на доставчиците на социални услуги", а от друга съгласно чл.116, ал.1, т.2 ЗСУ при осъществяване на контрола същите имат право да посещават и проверяват местата, в които се управляват и предоставят социални услуги, без да е необходимо съдействието на друг контролен орган. Изложеното в жалбата оплакване, че проверката е била извършена без участието на органи на здравната инспекция по никакъв начин не опорочава същата. Действително в чл.144, ал.3 ЗСУ е предвидено контролът по спазване на качеството от доставчиците на интегрирани здравно-социално услуги да се осъществява със съдействието на представители на регионалната здравна инспекция. Следва обаче да се има предвид, че същото е свързано именно със спецификата на услугата и изискванията към качеството на здравната компонента от същата, а в настоящия случай проверката е било насочена единствено към нормативно установените предпоставки за осъществяване на дейността, като за извършването ѝ не са необходими специалните знания на здравните инспектори, с оглед, на което твърдения в жалбата пропуск не е налице.

Още по-малко пък предпоставка за санкциониране е издаването на задължително предписание по реда на чл.34 Закона за социалното подпомагане от инспектората към АСП, както се сочи в жалбата, или пък на предписания издавани от органите на АКСУ на основание чл.114, т.6 и т.9 ЗСУ. От една страна естеството на нарушението не предполага издаване на предписание за отстраняването му, а от друга законът не урежда такава последователност, поради което не са налице пропуски в процедурата по установяване на нарушението и издаване на наказателното постановление.

В хода на административнонаказателното производство на жалбоподателя Р.К. с АУАН 3/02.08.2021г. и НП № 3 от 26.8.2021 година на изпълнителния директор на АКСУ, е било повдигнато административно-наказателно обвинение за извършено нарушение на чл.31, ал.1 и ал.2 от ЗСУ, а именно предоставяне на социална услуга, без издаден за това лиценз от АКСУ. Изложената в АУАН и НП фактическа обстановка кореспондира с приетата за установена от настоящия съдебен състав. Правилно наказващия орган е подвел фактите под посочената в НП материално правна норма. Съгласно чл.31, ал.1 и ал.2 ЗСУ, социални услуги се предоставят от лицата по чл.29, ал.3, т.3 и чл. 30 ЗСУ т.е. частните доставчици на такива, едва след издаването на лиценз от изпълнителния директор на АКСУ и в рамките на същия. В настоящия случай безспорно се установява, че в проверения дом за

стари хора, стопанисван от жалбоподателката са пребивавали петнадесет лица от женски пол, в надтрудоспособна възраст по смисъла на §1, т.26 от ДР на ЗСУ, като видно от съдържанието на договорите уреждащи условията за това, на същите е предоставяна т.нар. "резидентна грижа" по смисъла на чл.15, т.8 ЗСУ, а именно- осигуряване на място за настаняване и осигуряване на 24-часова грижа за посрещане на ежедневните потребности и потребностите от развитие на лицата или за осигуряване на подкрепа за водене на самостоятелен начин на живот. Предвид на изложеното са налице категорични данни, че жалбоподателят Р.К. която е страна по договорите за социални услуги с всяко от настанените лица, е предоставяла на същите социална услуга по смисъла на чл.15, т.8 от ЗСУ, за която не е имала издаден от директора на АКСУ лиценз, както изисква чл.31, ал.1 ЗСУ.

От субективна страна нарушението е извършено виновно, при форма на вина умишъл, като жалбоподателя е съзнавал липсата на лиценз за предоставяне на социални услуги, но въпреки това е организирала такива и е получавала заплащане за това.

Съдът намира, че не е налице неяснота или неправилно приложение на материалния закон при определяне субекта на нарушението. На първо място както в АУАН, така и в НП, изрично е посочено, че същите се съставят против лицето Р. ДР. К., с ЕГН *****, като обстоятелството, че същата е регистрирана и като едноличен търговец не променя този факт, като в случая наказващата администрация е избрала да ангажира отговорността ѝ в лично качество, като физическо лице, поради което и правилно е наложено наказание глоба. Следва изрично да се отбележи, че физическите лица са потенциален субект на административното нарушение по чл.166 ЗСУ, който изрично предвижда санкционирането им чрез налагане на глоби, като тази правосубектност не се губи автоматично при регистрацията на лицето като ЕТ, по реда на Търговския закон. Последното единствено налага да се разграничават действията на физическото лице в лично и в търговско качество. В настоящия случай, съдът намира, че наказващата администрация е подхождала правилно при определяне на субекта на отговорността, а именно жалбоподателя Р.К. в лично качество, като този извод се налага от съдържанието на представените при проверката и приобщени в настоящото производство договори за социални услуги, в който като изпълнител, респективно доставчик на социалната услуга е вписана Р. ДР. К., а не ЕТ "Р.К.-Р.К.". Предвид на това не е налице твърдяната в жалбата неточност при определяне на нарушителя, като обстоятелството, че нарушителят има регистрация по ТЗ, която и дава потенциална възможност да получи лиценз като доставчик на социални услуги, не означава, че дейността е извършвана именно в това ѝ качество. Този извод не се променя от използвания при удостоверяване верността на предадените документи печат на едноличния търговец.

При това законосъобразно е ангажирана отговорността на жалбоподателя К. по реда на чл.166 от ЗСУ, предвиждащ на лице, което предоставя социална услуга без лиценз да се налага наказание глоба в размер от 3000 до 5000 лева. за първо нарушение. Санкцията е определена в максимален размер, но съдът намира, че същият е съответен на тежестта на нарушението като следва да се вземат предвид вида на социалната услуга, а именно резидентна грижа, която се предоставя непрекъснато- 24 часа в денонощието и се отразява на всеки един аспект от живота на потребителите на същата, както и броя на настанените в дома лица - 15 души. Видно от това се касае не за един или дори няколко случая, а за над десет такива, което при които е налице драстично нарушение на изискването за предоставяне на социални услуги единствено от лицензирани доставчици, при това в продължителен период от време. Съгласно приложените договори за социални услуги, описани и в АУАН, то част от тях са сключени след прекратяване на регистрацията на ЕТ "Р.К.", включително и след влизане в сила на новия ЗСУ, което свидетелства за тотално незачитане на нормативната уредба. Предвид броя и естеството на засегнатите лица, а именно такива от уязвима социална група, то съдът намира, че независимо от факта, че се

касае за първо нарушение, то единствено определяне на максимален размер на наказанието глоба, а именно 5000 лева се явява съответен на тежестта и общественотоопасните последици на извършеното. Действително наказващият орган не е изложил конкретни аргументи за определения размер на глобата, но от една страна, действалата към момента на издаването на НП редакция на чл.57, ал.1 ЗАНН не въвежда такова изискване, като чл.57, ал.1, т.7 ЗАНН предвижда да се посочат единствено вида и размера на наказанието, което в случая е сторено, а от друга обстоятелствата, които мотивират налагането на максимален размер на глобата са изложени в текста на НП, били са известни на жалбоподателя, респективно е гарантирано правото ѝ на защита по същите.

Ето защо с оглед изложените фактически и правни доводи, процесното наказателно постановление следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Предвид изхода на делото и доколкото се констатира основание за налагане на имуществената санкция, респективно не се установи основателност на искането за отмяна, с което се обжалва наказателното постановление, следва да бъде уважено и направеното на основание чл.63, ал.3 от ЗАНН(актуална чл.63д, ал.1 ЗАНН) искане на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на разноски под формата на юрисконсултско възнаграждение. Основанието за това е нормата на чл.144 АПК, вр. чл.78, ал.8 ГПК и даденото в тази връзка задължително тълкуване на върховната съдебна инстанция в полза присъждането на възнаграждение определено според правилата на Наредбата за заплащане на правната помощ, в случай на представителство на административен орган от страна на юрисконсулт. В настоящото производство, въззиваемата страна- АКСУ е била представлявана от надлежно упълномощен за това юрисконсулт, като съдът намери, че справедливият размер на възнаграждението, преценен в рамките указани на чл.27е Наредбата за заплащането на правната помощ, относим именно към защита в производства по ЗАНН е 80 лева, доколкото по делото е проведени едно съдебно заседание не са разпитвани свидетели, не са представяни допълнителни доказателства. Същото съобразно искането следва да бъде присъдено в полза на АКСУ.

Воден от гореизложеното и на основание чл.63, ал.2 ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление (НП) № НП-3 от 26.08.2021 година изпълнителният директор на Агенцията за качество на социалните услуги е наложил на Р. ДР. К., с ЕГН ***** наказание глоба в размер на 5000 /пет хиляда/лева на осн. чл.166 от ЗСУ за извършено нарушение на чл.31, ал.1 и ал.2 ЗСУ.

ОСЪЖДА Р. ДР. К., с ЕГН ***** да заплати на АКСУ сумата от 80/осемдесет/ лева, съдебни разноски.

Решението подлежи на обжалване пред АС-гр.София с касационна жалба по реда на АПК в четиринадесетдневен срок от получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____